



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

III. De Beneficiorum libera Collatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

entionem obtinentur: quò modò Parochi, Vicarii perpetui & multi Beneficiati simplices constituntur, Garcias *cap. 6. n. 14.* & Azor *q. 4. cit.* In dubio beneficium potius Collativum seu liberum esse præsumitur quàm Electivum aut Patronatum; quia Electio & præsentatio non sunt propriæ, sed tantùm accidentariæ qualitates beneficiorum; per easque præjudicatur liberæ provisioni Ordinariorum, ad quos collatio primævo Jure spectabat, *citr. Azor cap. 1. q. 6. Laiman. cap. 10. n. 1. Palao p. 2. n. 5. & Pirrhing n. 16.*

35. Quinta in Patrimoniale & non-Patrimoniale: quorum illud hic nominatur vel à patrimonio, idest, paterna hereditate, quòd à patribus sive avis & majoribus de suo patrimonio id fundantibus apposita sit conditio; ut filiis & aliis descendentibus suis in infinitum conferatur: vel à patria; quòd clerico ex certa civitate, oppido, castro, parochia oriundo, *Si quis idoneus adsit*, debeat conferri: secus non-Patrimoniale præsumitur esse, *citr. Gonzalez gloss. q. 1. n. 3. & 10. Vallens. n. 10. & Pirrhing n. 16. in fine.*

ARTICULUS III.

De Beneficiorum libera Collatione.

SUMMARIUM.

36. Collatio est libera concessio beneficii;
 37. Jus in re tribuens clerico acceptanti;
 38. Absenti saltem jus ad rem;
 39. Ut intra terminum acceptationi præfixum alteri nequeat conferri.

40. Beneficii collatio laici non competit;
 41. Nisi vi privilegii Apostolici.
 42. Papa generalis Collator est omnium beneficiorum;
 43. Quæ nondum vacantia Præventionis;
 44. Vacantia Concursum;
 45. Aut Devolutionis jure conferre potest.
 46. Episcopo Jure competit collatio omnium beneficiorum diocesano-rum;
 47. Licet necdum sit consecratus.
 48. Cathedralia aliquando ipse, aliquando Capitulum confert;
 49. Etiam si ille extra diocesim sit absens.
 50. De collatione Legati à latere, Capituli sede vacante, Vicarii generalis,
 51. Cardinalium & Prælatorum, Episcopis inferiorum.
 52. Beneficia conferre potest sequester,
 53. Et bona fidei possessor;
 54. Cujus collatio non revocatur, cum verus collator declaratur.

36. Collationis nomen hòc locò non sumitur latè & generaliter pro quocunq; modo, quò beneficium Ecclesiasticum, etiam necessariò, ab habente potestatem conceditur: sed strictè ac propriè pro gratuita & omnino libera concessione ejusdem vacantis. Liberè autem concedi intelligitur beneficium, quòd clerico idoneo, cui liberit, tribuitur ad arbitrium solius concedentis, nullà electione, postulatione, patroni præsentatione, aut Principis vel alicujus Universitatis nominatione, aut provisione mandatòve Apostolico præcedente: propter quam, cui liberit, beneficium tribuendi libertatem collatio propriè & specificè accepta aliquando

I Donatio

- Donatio nuncupatur, *c. Consultationibus 4. de Donat. & c. Quia diversitatem 5. de Concess. prob. &*, postquam à clerico acceptata est, ei jus in re tribuit, etiam
37. ante secutam possessionis apprehensionem, *c. Si tibi absenti 17. & c. fin. de Concess. Prob. utrobique in 6.* sicut presentato institutio, & confirmatio electo, & postulationis admissio postulato, Vallent. *de Benef. Lib. 1. tit. 6. n. 2. & 6.*
38. Quin clerico absenti & ignoranti ab Episcopo facta collatione, licet illi jus in Re, ut suum dici valeat, non tribuatur ante acceptationem: acquiritur tamen jus ad Rem; ut id ante istius acceptationem, reculationemve alteri conferri ab Episcopo aliove collatore non possit, ex Rescripto Bonifacii VIII. *c. Si tibi absenti cit.* ne quidem sub conditione, *Si à priore collatario non acceptetur*, Glossa in *c. cit. V. Personam*. Ratio est; quòd Episcopus aliùsve collator ipsa beneficii collatione functus sit officio suo, cujus ratione beneficium conferre potest, ac tenetur, ut locus sit Regulæ *c. In literis 9. de Offic. deleg. & l. Judex 55. ff. de Re judicata*.
- Neque obstat; quòd beneficii collatio sit quædam ejus donatio, *c. Consultationibus cit.* quæ, licet donatoris consensu expresso facta sit, revocationi tamen obnoxia est, donec à donatario fuerit acceptata, *l. Absenti 10. ff. de Donat. & l. Qui absenti 38. ff. de Acquir. possess.* quia licet donationis rationem habeat respectu personæ collatarii; quòd, cum ista ullum jus ad beneficium non habeat, ipsò præcisè spectatò sit concessio merè liberalis: donatio tamen non est respectu Episcopi vel alterius collatoris; cum iste beneficium non omnino liberà, sed debità & ab obligatione officii determinatà voluntate conferat; idque, omiſſà collatione, sicut aliquam rem propriam, ab ejus donatione abstinendò, donator sibi reti-

nerè non possit; ut mirum non sit, quòd collationem factam, etiam ante acceptationem, nequeat revocare: sed voluntatis suæ declarationem à collatario debeat expectare, Panormit. in *c. Accedens 24. n. 3.* Francus in *c. Si tibi cit. n. 10. cit.* Gonzalez gloss. 26. n. 14. Covarruvias Lib. 3. Var. cap. 16. n. 1. & Barbosa in *c. Si tibi cit. n. 2.* qui tamen n. 14. ex aliorum DD. sensu rectè monet, hujusmodi collatario ad suæ voluntatis declarationem præfigi ab Episcopo posse terminum: quò elapsò, licet ipse sibi factam collationem adhuc acceptare, Episcopus tamen beneficium alteri conferre potest: & si terminò lapsò alteri conferat, antequam acceptata sit collatio prior, isti posterior pravalet.

Neque refert; quòd electus in sui electionem utiliter consentire nequeat post triginta dies, ad consensum in eam præstandum sibi concessos; quia triginta dierum terminus ei præfixus est à Jure, *c. Quamvis 6. de Elect. in 6.* cujus lapsus omnino est fatalis: collatario autem terminus præfigitur ab homine, à quo solo ad assensum præstandum præfixus terminus non obstat, quò minus, re adhuc integrà, hoc est, priusquam collator voluntatem suam post lapsum terminum mutaret, & beneficium alteri contulerit, consentire utiliter possit, Glossa in *c. Si tibi cit. V. Terminum*, ubi Francus n. 12. Barbosa n. 10. & Laiman n. 6.

Beneficia conferendi jus ac potestatem sanctionibus Canonicis personis duntaxat Ecclesiasticis concessam, res omnino explorata & perspicua pariter solidaque ratio est; quia jus conferendi est potestas spiritualis, quæ à Jure laicis sive secularibus denegatur, *c. Decernimus 2. de Judiciis &c.*

An his competere valeat vi consuetudinis seu potius præscriptionis, dubitandi

tandi ratio est; quòd Principibus ac Re-
publicis secularibus aliquando com-
petat privilegiò seu indultò Apostolicò,
c. Dilectus 34. & defacto Galliarum Rex
Ecclesiarum pastore viduarum custo-
diã, & beneficiorum vacante sede vacan-
tium collationem spectans jus obtineat vi
Juris Regaliã, teste Tholof. *Synag. lib.*
17. cap. 7. n. 10. & Gonzalez in *c. Dilectus*
cit. n. 2. Unde, id laicis etiam compe-
tere posse, videtur vi Consuetudinis seu
præscriptionis, saltem tanti temporis, cu-
jus initii memoria non existit; quia ista
habet vim privilegiì à Principe ex certa
scientia concessi, *arg. c. Super quibusdam*
26. pr. V. Præterea, de V. S. & l. Hoc jure
3. §. 4. ff. de Aqua quotid. §. 4. ff.

Sed, re accuratius æstimatã, benefi-
cia conferendi jus laicis ita competere
non posse evincit paritas cum jure eligen-
di, quòd ob suam spiritualitatem iisdem
vi ullius consuetudinis ac præscriptionis
non competit, *c. Massana 56. de Elect.* ut
Lib. 1. Tit. 6. n. 52. ostensum est: quò
jure magis spirituale & potentius est jus
conferendi; cum per collationem accepta-
tam non ad Rem duntaxat, sed in Re jus
acquiratur, per ea, quæ in *c. Si tibi ab-*
senti cit. notant Francus *n. 3. cit.* Gon-
zalez *gloss. 15. §. 1. n. 15.* Garcias *p. 4.*
de Benef. cap. 2. n. 1. Covarruvias *Lib. 3.*
Var. cap. 16. n. 3. & Barbosa in *c. cit. n. 4.*
Ratio est; quia laicus, seclusò privilegiò,
non est capax quasi possessionis juris con-
ferendi, *arg. c. Sacrosancta 51. de Elect.*
& c. Causam 7. de Præscript. sine qua præ-
scriptio non procedit, *Reg. Sine possessione*
3. in 6. Unde corrui ratio dubitandi;
quia in iis, quæ sine privilegio possideri
nequeunt, vim privilegiì non habet præ-
scriptio temporis, memoriam hominum
excedentis, Panormit. in *c. Novit 13. de*
Judicis n. 22. etsi, quando cum tali tem-
pore concurrat fama privilegiì, à sede A-

postolica aliquando obtenti, propter hu-
jus exhibendi difficultatem laicus in exer-
cizio juris conferendi sit relinquendus,
donec eam famam falsam esse constet, ut
cit. Lib. 1. tit. 4. n. 52. dictum est, & cum
Felino in *c. Causam cit. n. 7.* & Alex. de
Nevo in *c. cit. n. 8.* docet Laiman in *c.*
1. de Elect. n. 15.

Ex personis Ecclesiasticis beneficia 42.
conferendi Ordinaria potestas competit
imprimis summo Pontifici, respectu om-
nium totius mundi Ecclesiarum ac bene-
ficiorum Ecclesiasticorum; quòd, sicut
Universalis omnium Ecclesiarum clericor-
umque & ipsorum etiam Ordinariorum
Ordinarius, sive Episcoporum Episcopus,
sic generalis quoque & supremus dispen-
sator sit omnium bonorum, & præfer-
tim Ecclesiarum & beneficiorum Eccle-
siasticorum, *c. Licet 2. in 6. & Clement.*
1. in fine, Ut lite pendente. Imò ab ipso
alii Episcopi, in partem duntaxat solici-
tudinis vocati, sola beneficia vacantia
conferendi potestatem cum subordina-
tione acceperint, *can. Imprimis 7. pr. V.*
De Episcopi, 2. q. 1. can. Qui se scit. 2.
q. 6. & c. 1. de Concess. præb. non vac. cum
ipse, penes quem est potestatis Plenitudo,
can. Qui se cit. & c. Ad honorem 4. de
Auth. Pallii etiam non vacantia conferre
ac promittere valeat, *c. Licet cit.*

Tres autem modi sunt, quibus be- 43.
nificia conferre Papa potest ac solet: pri-
mò quidem jure Præventionis, dandò a-
licui gratiam Expectativam aut Mandat-
tum de providendò, seu mandandò ei
conferri beneficium, quòd proximè est
vacaturum; hujusmodi enim collatione
Papa prævenit alios jus conferendi ha-
bentes; ut ab his etiam ignorantibus
postea factæ beneficii collationi provisio
Apostolica præferatur, *c. Dudum 14. in*
6. cujus ratio est partim; quòd Papa ali-
cui concedendò potestatem conferendi
benefi-

beneficia vel alium actum exercendi, eâ potestate se non privet: sed penes ipsum major ac præstantior remaneat, Glossa in c. cit. V. Eadem, in addit. ubi Barbosa n. 3. & Laiman n. 3. Unde, si tali provisione Ordinarii collationem antevertat, istâ potior ac præferenda ipsius provisio est, arg. c. Si à sede 31. in 6. partim verò; quia concessio potestatis seu juris conferendi facta ordinario generalis: rescriptum autem Apostolicum, quò beneficii vacaturi collatio alicui faciendâ mandatur, specialis commissio est, & generali prævalet ac derogat, arg. Reg. Generi 34. in 6. quantumvis derogationis specialem non faciat mentionem, c. 1. & c. Pastoralis 14. §. Quoniam, de Rescript. Glossa in c. Dudum cit. V. Sanctiones, & ibi Dominicus, n. 6. Francus n. 7. & Barbosa n. 10. Ubi tamen

Excipienda sunt beneficia juris patronatus, ex fundatione, dotatione vel constructione laicis competentis; cum enim hos prævenire sua collatione Papa non solet, Apostolicæ provisionis literæ super iis expeditæ subreptitiæ forent, si patronatus isti speciali mentione non derogarent, Lambertinus Lib. 1. de Jure Patronat. p. 3. q. 9. art. 2. Covarruvias Practic. cap. 36. n. 1. & Lessius Lib. 2. de J. & J. cap. 34. n. 36.

44. Secundò jure Concurfus, beneficium in Ecclesia quacunque jam vacans alicui ante inferiorem & ordinarium ejus collatorem conferendò; quia Papa, sicut in jurisdictione, can. Qui se scit cit. sic etiam in collatione beneficiorum quorumcunque cum Episcopis & quibuscunque collatoribus inferioribus concurrat; cum conferendi potestatem istis dandò majorem sibi reservavit, c. Dudum cit. Panormit. in c. Quia diversitatem §. de Concess. prob. n. 5. Unde inter quemcunque collatorem inferiorem & Papam

locus est præventioni; ut ab utrolibet eorum prius facta collatio alteri præferatur. In dubio tamen, an collatio prius à Papa vel ab inferiore collatore facta sit, melior est conditio collatarii beneficium possidentis. Si verò hoc ab iis provisorum neuter possideat, præferendus est, cui collatio facta est à Papa; propter majorem istius prærogativam & ampliorem potestatem, ex Rescripto Bonifacii VIII. c. Si à sede 31. in 6.

Excipiendus tamen est casus, quò in rescripto Apostolico sola dies apposta: Episcopalis autem provisionis literis expressa etiam esset hora; cum enim per expressionem horæ tempus magis determinetur, ejusque probatio eâ, quæ horæ expressione caret, certior sit, ita factam ab Ordinario collationem, Apostolicæ prævalere, cum Glossa in c. cit. V. Nec apparet, Rebuff. de Pacif. poss. n. 299. Calladuro Decis. 20. de Præbend. Gonzalez ad Reg. 8. Proem. §. 3. à n. 100. & aliis volunt Barbosa de Offic. Episc. alleg. 57. n. 15. & Palao Tract. 13. disp. 2. p. 13. n. 4.

Tertiò, jure Devolutionis, conferendò beneficium, postquam id propter culpam aut negligentiam inferioris collatoris, vel non intra legitimum tempus, vel personæ indignæ beneficium conferentis, factum est caducum & ad sedem Apostolicam devolutum, ut Lib. 1. Tit. 10. à n. 23. est dictum.

46. Post Papam beneficiorum collatores Ordinarii sunt Episcopi: qui, sicut & Archiepiscopi, Primates, Patriarchæ super beneficiorum propriarum quisque diocesum collatione Jure communi fundatam habent intentionem ac præsumptionem, can. Regenda, 10. q. 1. can. Omnes Basilica, can. Nullus, 16. q. 7. c. 1. de Campell. monach. & c. Cum ex injuncto 12. de Hæret. ibi, Ad cuius, Episcopi, officium tam institutio quam destitutio Sacerdotum noscitur

noscitur pertinere. Unde, qui ex aliis conferendi potestatem in illorum propriis diocesis sibi vendicant, probare debent, eam sibi competere jure speciali, ut cum Panormit. in c. cit. notant n. 2. cit. Gonzalez §. 1. Proem. n. 21. Garcias p. 5. cap. 1. n. 51. & Barbosa de Offic. Episc. alleg. 57. n. 1. quamvis hæc Episcoporum potestas per Reservationes Apostolicas plurimum sit coarctata.

47. Non requiritur autem in Episcopo, ut sit consecratus; quia collatio non est actus Ordinis: sed Jurisdictionis, quæ obtinetur per confirmationem, c. Transmissam 15. de Elect. Garcias cit. p. 5. cap. 4. §. 3. pr. De confirmatione tamen, literis Apostolicis capitulo exhibitis, constare debet, Extravag. Injunctæ 1. inter Com. de Elect. Vallens. de Benef. Lib. 1. tit. 9. n. 13. saltem in locis non valde remotis ab Urbe; quia extra Italiam in concordia electis administratio (alienatione duntaxat excepta) ac proin collatio quoque, dispensativè permessa est c. Nihil 44. V. Cæterum de Elect. ad quam Rubricam hac de re à n. 272. est actum.

48. Dubium est, an Episcopo competat collatio præbendarum Ecclesiæ Cathedralis. Ex variis Opinionibus Interpp. ac DD. aliorum, hæc de re variè sentientium, verisimilior est, quæ non solum Lectoris Theologiæ & Pœnitentiarii institutionem: sed cæterarum quoque præbendarum, provisioni Apostolicæ non reservatarum, collationes communi Jure spectatò adstruit Episcopo, propter can. 5. c. cit. pro ipso aperte militantium generalitatem: licet à Jure illo passim recessum, & ex fundatione, privilegio, præscriptione earum collatio aliquando competat Capitulo: aliquando hoc & Episcopus eas conferant per turnum, sive in earum collatione al-

ternent: vel certis mensibus ipse, aliæ illas vacantes conferat capitulum: aliquando ex conventione statuto vel consuetudine capitulares singuli vel ex ipsis antiquiores sibi assignatos habeant certos menses, intra quos vacantium canonicatum collationem faciunt nomine capituli, Glossa in c. fin. V. Statuto, in 6. Garcias cit. p. 5. cap. 4. n. 72. Azor cit. cap. 25. q. 20. & Pirrhing ad hanc Rubric. n. 84.

Dubium etiam est, an beneficii collatio ab Episcopo fieri queat extra diocesim. Ratio dubitandi est; quòd conferri nequeat ab eo existente Romæ, ut teste Covarruvia Lib. 3. Var. cap. 20. n. 9. Praxis docet. Sed, etsi hoc ita sit, & cum primum Urbem est ingressus, sicut Proconsul imperium deponit, l. fin. ff. de Offic. Proconsul., sic Episcopi jurisdictionis quasi suspendatur, & Contentiosâ extra diocesim uti nulpam possit: uti tamen, sicut Proconsul extra Urbem ac provinciam suam, l. Omnes 2. ff. eadem Rubric. sic etiam Episcopus extra suam diocesim & Romanam Curiam existens potest jurisdictione Voluntariâ, Glossa fin. in c. Novis 7. de Offic. Legat. cujus actus est collatio beneficiorum: cum peragatur sine judiciali cognitione ac strepitu, quò aliena jurisdictione turberetur; ut cum Doctore cit. docent Azor p. 2. Instit. lib. 6. cap. 25. q. 12. & Piascius Prax. Episc. p. 2. cap. 5. art. 3. n. 37. Ea tamen Episcoporum potestas plurimum coarctata est per Apostolicas Reservationes §§. seqq. declarandis.

Cum Episcopis, & quibusvis Ordinariis in beneficiorum conferendorum potestate de Jure communi concurrat Legatus à latere; ut in provincia suæ Legationis hunc inter & illos locus sit præventioni, c. fin. de Offic. Legati in 6. & e. Si à sede 31. hanc Rubric. in 6. saltem

extra Germaniam nostram: in qua huic ejusmodi Legatorum juri verisimiliter derogatum, ostendi *Lib. 1. Tit. 30. n. 24.*

§1. Eandem, quam in sua dioecesi Episcopi, in Ecclesiis suorum Titulorum beneficia vacantia conferendi potestatem obtinent S. R. E. Cardinales, etiam Presbyteri ac Diaconi: juxta dicta *Lib. 1. tit. 31. n. 31.* uti & Prælati quidam plene jure exempti, etiam quoad territorium, clerum ac populum; ut in illo & in hos obtineant jurisdictionem quasi Episcopalem, Panormit. in c. *Laveranensi* 31. n. 14. & Pirrhing ad hanc *Rubric. n. 86.*

Aliis verò Prælati, Episcopis inferioribus, ejusmodi jurisdictionem Ordinariam non obtinentibus, conferendi potestas competere potest privilegio Apostolico & consuetudine, vel potius præscriptione, ut colligitur ex c. *fin. de Instit. & c. Ex renore 13. de Concessi.* quadragenaria titulo munita vel immemorabili, si ea processit contra Episcopum, intra cujus dioecesin beneficia sunt sita, arg. c. 1. de *Præscript. in 6.* Quid Episcopali sede vacante Capitulum Cathedralis circa beneficia valeat, statuetur *Tit. 9. à n. 26.* Quid verò istius aut Episcopi Vicarius possit, *Lib. 1. Tit. 28. n. 39.* est explicatum.

§2. Eandem beneficia conferendi potestatem etiam sequestro rei, v.g. dignitatis, illa conferendi jus annexum habentis, tam Voluntario quam Necessario, competere, ostendi *Lib. 2. Tit. 17. à n. 17.* ibidemque cum *cit. Garcia p. 5. cap. 6. n. 13.* monui, à sequestro laico ea conferri non posse: nisi super hoc indultò Apostolico sit munitus.

§3. Dubium est de jure conferendi possessore. Non quidem fidei malæ; quia à tali factam collationem jure non subsistere, constat; cum rei malâ fide pos-

sessæ fructus non faciat suos; c. *Gravis 11. de Restit. spoliat. & l. Mala fidei 3. C. de Condiç. ex lege.* Sed bonæ, à quo facta collatio, an ita subsistat, ut ab eo provifus à beneficio removeri nequeat etiam casu, quò postea pronuntiat, proprietatem sive ipsam conferendi jus ad alium pertinuisse, dubitandi ratio est; quòd proprietatis, cum de ea constat, absorbeat possessionem, c. *Cum dilectus 6. de Causa possess.* & fructus extantes restituendi sint proprietario, vincenti possessorem.

Nihilominus à bonæ fidei possessore 54. provifum, postquam sibi factam collationem acceptavit, tali etiam casu non removendum, ex c. *Querelam 24. de Elect. c. Cum olim 7. junctâ Glosâ V. Duobus, de Causa possess. & c. Consultationibus 19. de Jure Patron.* delumi solet & periuadet ratio, partim; quòd, sicut præsentatio & electio juris præsentandi aut eligendi, sic juris conferendi fructus sit collatio, Felinus in c. *Cum Beriboldus 18. de Sent. & re judic.* Cum ergo fructus spectet ad bonæ fidei possessorem, l. *Bona 48. ff. de Acquir. rer. dom. & §. Si quis à non domino 35. Instit. de Rerum divis.* ab isto facta, & à provifio acceptata collatio subsistet, quantumvis proprietatem ad alium pertinuisse, postea constet: partim verò; quia eò ipso, quòd collatio sit acceptata, non amplius extare: sed consumptus censetur fructus juris conferendi; cum ejus acceptatione provifio jus in re acquiratur, c. *Si sibi absenti 17. in 6.*

Neque interest, an collatio ab ejusmodi juris conferendi possessore ante vel post litis, super ejus juris proprietate sibi motæ, contestationem facta sit; quia lite contestata & pendente in possessoris præjudicium nihil innovandum & bonæ fidei possessor juris conferendi commodò, suæ pos-

sue possessionis jurisque possessi fructu, ut est collatio, privandus non est, ut de eligendi juris bonæ fidei possessore, ostendi *Lib. 1. tit. 6. n. 56.*

Neque obstat; quod proprietatem possessionem absorbere asseratur *e. Cum dilectus cit.* quia id verum tantum est de actibus futuris sive collationibus faciendis, postquam constitit de proprietate; non de antea factis, *citt. Azor q. 16. Garcias p. 5. cap. 5. n. 57. & Palao Tract. 13. disp. 2. p. 28. n. 2.*

ARTICULUS IV.

De Beneficiorum Reservatione, & Germaniæ Concordatis generatim.

SUMMARIUM.

55. Reservatione beneficia à Papa expressè,
56. Affectione tacitè avocantur.
57. Reservationes aliæ Generales, aliæ Speciales sunt.
58. Earum introductarum varia causa.
59. Aliæ continentur corpore juris,
60. Aliæ Regulis Apostolicæ Cancellariæ,
61. Et aliæ Germaniæ Concordatis.
62. Quæ non omnes Imperii Romani;
63. Sed huic subjectas Germania Ecclesias,
64. Nonnullis exceptis, afficiunt,
65. Et Papæ morte non expirant.
66. Iis contravenire nequeunt Germaniæ Ordinarii.
67. Et, licet de sua potestate Plenitudine valeat,
68. Vix unquam tamen Papa solet.
69. Concordata obligant subditos, ea non acceptantes.

70. *Contra ea vim non habet præscriptio & Consuetudo:*

71. *Ni sit immemorialis,*

72. *Vel Concordata solam interpretetur.*

73. *De Concordatis Nationis Gallicanæ,*

74. *Et Regni Polonici.*

Reservatio propriè dicta est Ali-
cujus beneficii vacaturi per
habentem ad id potestatem ad
se facta avocatio, Æneas de
Falcon, *de Reservat. q. 1. pr. n. 1. Azor*
p. 2. Instit. lib. 6. cap. 36. q. 1. & Val-
lenf. Lib. 1. de Benef. Tit. 7. n. 6. Un-
de Reservata dicuntur beneficia, quorum
collationem superior, præcipuè summus
Pontifex ita sibi vindicat; ut Ordinarii
collatoris inferioris manus liget, quò
minus ab ipso ea conferri validè possint,
c. Si eo tempore 45. de Elect. in 6. c.
Licet 2. in 6. & Extravag. Ad Romani
14. inter com. hic.

Reservatis similia sunt Affecta: cu-
jusmodi propriè dicuntur beneficia, quo-
rum collationem Papa sibi vindicat, non
verbis expressis, sed tacitè sive factò a-
liquo, seu manum suam illis apponendò
ad effectum conferendi: sicut contingit,
si beneficium alicui conferat invalidè ob
latens impedimentum clerici, vel ob aut
subreptionem impetrationis: vel, si a-
licui provideri mandet de certo beneficio
vacaturo: vel, si acceptet ejus in suis ma-
nibus renuntiationem, aut ad electionem
vel collationem veteri procedi; nam et-
iam hæc beneficia, quamdiu affecta
manent, ab Ordinariis collatoribus va-
lidè non conferuntur. Ratio est; quia
ob prærogativam supremæ potestatis
conveniens est, ut in causis, quibus ma-
num Papa apposuit, alii se non intro-
mittant; ideoque, sicut cum de causa, co-
ram inferiori iudice pendente, ipse co-
gnoscere,

55.

56.